

Setmanari de Banyolas

Periódich d'acció católica

Redacció y Administració:
Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 22 de Maig de 1910

Anuncis y comunicats á preus convencionals
No's fornán els originals

Els imitadors d' Eolo

La Mitología 'ns pinta 'l déu dels vents, Eolo, qui disposava d' ells en la forma que li dava la gana.

Que un héroe navegava per retornar á sa llar, després de la guerra de Troya; si tenia á Eolo enemistat, no li faltava la visita de vents furiosos, que 'l feyan naufragar, ab tots sos companys, salvant-se ell, sols en el cas de que alguna divinitat protectora l' auxiliés, permetentli arribar á una platja solitaria.

El déu Eolo tenia 'ls vents tancats dintre una caverna, y quan volia fer mal, enviava 'ls més violents á produhir tempestats. Els vents obedien á la més petita indicació del déu, y, un cop complerta la seva missió retornavan mansos y quiets á posarse á les seves ordres.

Avuy en 'el camp polítich y social el déu Eolo té molts imitadors.

Hi ha en la societat actual una caverna negra y fonda, hon hi están, á manera de vents comprimits, totes les passions baixes, odís de classe, fanatismes utopics, exaltacions, locures, venjances, envejas, ambicions, etc., qu' esperan sempre qui les hi permeti sortir á fora á perturbar la quietut dels pobles.

Que tal polítich veu que, lluitant ab armes lícites y de bona lley no lograrà obrirse pas; ¿qué fá? S' en va de dret á la caverna dels vents, y ja 'l tenim fét un petit Eolo, que aixeca tempestats ab sos discursos disolvénts, fént barallar á uns contra altres, sembrant odís y venjances.

Que tal periodista no lograria ferse llegir de ningú, perque ni té conviccions propies, ni habilitat per exposar les dels altres; ¿qué fá 'l tal subjecte? Se dirigeix á la caverna dels vents; s' els endú encadenats á la redacció, y per medi del periódich els llenca á fer mal, á produhir tempestats, á destruir sembrats y vinyes, que han costat suades als conreadors del camp social. Y aquell ser insignifi-

cant, que hauria passat despercebut de tothom, ja crida l' atenció ab els remolins y polseguera que aixecan sos escrits enverinats.

Que en certs partits ó agrupacions polítiques hi ha homes ambiciosos y d' orgull satánich, que no reparan en medis per ocupar els primers llochs y deixar enrera á llurs qefes; ¿qué fan per lograr-ho? Corren á la caverna negra, y en ales dels vents huracanats de que disposen, passen al devant de tots, y 'l poble, seduhit, els contempla com á homes els més adelantats, més progressius, de més empena y forsa, com á sos redentors.

Que tal personatge de representació se considera fracassat devant l' opinió pública, y té enveja dels que ocupan el lloch qu' ell ambiciona; ¿qué fá? Se dirigeix á la quieta, calladament á la caverna, y allí fa provisió de falsetats y calumnies, y per medi d' altres persones, sens volguer esser descobert les llenca contra sos enemichs; y si logra ferlos comourer riu en son interior, ab la satisfacció anémica de tots els envejosos.

Mes, aixís com Eolo, de la mateixa manera que enviava 'ls vents, tornava á recullirlos quan havian complert la seva missió; els seus minúscols imitadors d' avuy que per ambició, despit, odi ó enveja, acuden á la la caverna dels vents y logran produhir tempestats ó trastorns en la societat, no tenen el poder de aquietarlos y retornarlos á la caverna un cop s' han esbravat; d' aquest modo els trastorns socials continúan sempre.

¡Qui li havia de dir a n'en Canalejas, quan feya aquells viatjes de propaganda radical, que aquells mateixos vents qu'ell atiava serian els que li entorpirian la seva obra de govern y li produhirian més dificultats, ja que no li donan repós y li llenca a la cara les bruticies que antes ell escampava, venjantse d'ell, per in-conseqüent, desertor, enganyador del poble, traïdor, etc.!

Els vents que 's traühen de la caver-

na pera seduhir el poble, pera venjarse d' aquell ó d' aquell altre, pera produhir perturbacions al objecte de pescar en aygues revoltes, tots aquets vents dificilment, casi may, retornan a son origen, ans al contrari, continuan la seva obra y son, les més de les vegades, l' assot d' aquells mateixos que s' en han servit.

Son molts y molts y molts els que van continuament á trauer vents destructors de la caverna negra y fonda.

Y obrant així ¿qui podrà detenir la gran tempestat que s' acosta? Y ¡ay d' aquells que l' están congriant!

Pregüem a Deu que s' apiadi de nosaltres y procurém no fernos responsables d' aquestes corrents de indisciplina, anarquia y descomposició social que tot ho invadeixen.

J. COROMINA.

Notes socials

Hem de continuar avuy aquesta secció ab una nota local altament simpática y de practichs resultats pera la població. Ens referim á l' institució de una caixa d' estalvis, filial de la «Caja de pensiones para la Vejez y de ahorros» de Barcelona, en el «Círcol de Católichs» d' aquesta vila. La inauguració, segons tenim entés, tindrà lloch en lo dia 29 del present, vinguent oradors de fora, pérts en assumptos socials, pera donar més esplendor al acte.

Ab tal motiu aném á parlar, per considerarho d' actualitat, de les ventatjes que ofereixen les caixes d' estalvis en general y en particular la que s' estableix en el Círcol.

Les ventatjes de les caixes d' estalvis en general son ben conegudes de tothom. Aquestes son econòmiques y moral socials.

L' estalvi sempre ha sigut considerat de gran fruyt é importancia económica, principalment pera la classe trevalladora. El treball es font de riquesa y l' estalvi es gran alicient del treball. Y á fomentar l' estalvi y per lo tant el treball ¿quant hi contribuixen les caixes d' estalvis! ¿Quantes families no haurian passat dies de miseria al tenir una desgracia en sa casa ó

faltalshi treball si haguessin tingut á má una caixa d' estalvis ahont depositar els fruyts de son jornal ó treball? Si, per exemple un jove previsor comensa á treballar d' un ofici en l' etat de 12 anys y estalvia una pesseta cada mes y la posa en la caixa, en aquell mateix any las trobará aumentades, perquè li han produhit un tres per cent. Y si el segon any en lloch d' una pesseta cada mes, ni posa dues, perque ja es més gran, més entés en son ofici y guanya més, a l cap de l' any n' hi tindrà 24; més ab las que ja tenia, comensará á formar un petit capital, que per si mateix anirà creixent.

Y si continúa aquesta operació, augmentant progresivament les quantitats mensuals en la caixa hasta á l' etat de 23 ó 24 anys, temps de pendrer estat, se trobará que té en la caixa, sempre á disposició seva, un capital de dos ó tres cents duros, que li vindrá com de trobas. Si en la població no hi hgués la caixa d' estalvis, que recullis aquelles gotes de suhor del jove, que no altre cosa signifcan les pessetes depositades en la caixa ¿se trobaria aqueix jove ab tal capital? Ahont haurian anat á parar aquelles gotes de suhor? Déu ho sap. Y el cas d' aqueix jove se pot aplicar als demés, á les minyones que serveixen, á les noyes que treballan en alguna fàbrica y á tothom. De ahont se veu de quanta importancia y trascendencia son les caixes d' estalvis en ordre á la economia.

De aqui se seguixen els beneficis que 'n reporta la moralitat. L' hábit d' estalvi es de si mateix molt poderós pera lluitar contra els vicis, que son la ruina y perdició dels joves, de les families y de tothom. Els diners, posats en la caixa, haurian sigut per moltes persones diners deixats en las tabernes y cafés, perduts en el joch ó en el luxu, ó fosos en cases ó societats de perdició ó en tots aquells llochs ahont se cria y fomenta el vici, y ja sabem qu' 'l vici es contrari á la naturalesa humana en ses perfeccions, moralitat y religió. Aquestes son en general las ventatjes y beneficis que reportan les caixes d' estalvi.

(Seguirá.)

SECCIÓ LITERÀRIA

(1) *L'Halley*

Penso que vostés ja ho saben, donchs s'ha dit per tots costats, que s'ens acaba la vida, que lo mon té de finir, que ha sortit un nou cometa de cua fenomenal, y que dintre aquesta cua hi tregina cada gas, qu'aixís qu'als del mon ens toqui ens deixarà corsecats.

Miréu que aquest nostre sigle es un sigle singular, que s'hi veuen certes coses que no s'havien vist may.

Fins are la gent morien d'un dengue, d'un costipat, d'un disgustat per la sogra, de la gripia, d'un cadarn, d'haver cregut a n'els metges, d'un tifu, d'un cop de sanchs, de bronquitis y colitis, y altres noms aixís estranys, morts que fins aquesta fetxa, eran morts molt naturals i pro morir d'un cop de cual no m'ho hauria pensat may.

Mes, en fi, del mal al menos, que ho savém per endavant, perquè d'aquesta manera podem estar preparats.

Lo que sí, a ser possible, tindriam que desitjar fossim els primers en rebre quan vinga lo cop fatal, perquè'l gran exercit d'animes que a n'al Cel voldrán entrar, no sabrán com enquirishí y Sant Pere amohinat tancarà de cop la porta y el que 's torbi haurá fet tart.

SAM.

(1) Per haberse revat ab retrás no pogué publicar-se en el número anterior.

A la vora del riu

Al apuntar la primavera, ja comenso á sentir anyorances de trovarme vora l'aygua, á la sombra espessa d'algún arbre, mitj aegut sobre l'herba, sentint canturies de rossinyols, passant les hores divertintme ab els peixos.

Peró, durant els mesos d'Abril y sobre tot de Maig, allavors ja no es desitj, ja no es anyorament, es una necessitat irresistible, imperiosa lo que 'm treu de casa y 'm porta á mes deliciosas expansions.

De bon matí, quan apunta 'l sol, ja estich preparat. Tot está quiet y silenciós. La naturalesa, com si estés encar endormiscada y li costés de desvetllarse, comensa á somriurer ab l'encís y candor d'una verge que 's desperta d'un somni felis. Brillan á sol-ixent raigs de llum ensesos que s'escampan per planuries y montanyes, els aucells saluden l'arribada del día, les gotes de rosada brillan en els sembrats.... jo, allavors, ab la canya á la mà y 'l serró á l'esquerra, atravesso camins y corriols y encar no es cap hora que ja 'm trovo vora 'l riu, ab la nyinya preparada, boy cargolanthi cigarros, esperant que 'ls peixos vinguin á tastar les llaminadures que 'ls hi presento.

Y 'n dich llaminadures, perquè aquells cuquets qu'els hi dono de color de carmetlo, cullits de fresch y guardadets dintre la capsa, es el millor requisit pels peixos. Es un menjar tendre y delicat que se 'ls hi fon á la boca.

**

Avegades els peixos no volen picar. Allavors, no hi ha remey s'ha de pendrer paciencia.

Els Sants Apóstols, quan eran pescadors, també 'ls hi sucsehía que, després de treballar

tota la nit, trevían les enfiles vuydes. Lo mateix passa á n'els que pescan ab canya. Quan els peixos no volen picar l'am, no hi ha ningú capás de férloshi fér bondat. No s'hi pot fér res; es que no tenen gana, ó qu'están atrafegats ab altres coses dintre 'ls séus amagatalls.

A vegades sembla propiament que jugan á l'acuyt, amagantse sota les pedres y dintre les baumes; perquè s'en veuen unes corredisses, que passen rebent, perseguits d'altres que 'ls hi corren al darrera, quan, tot d'un plegat, no s'en veu cap, y luego 'n surten una munió que tot ho invadeixen, dividintse tot seguit en grups, que tornen á desapareixer ab un sant y amén.

N'obstant, aixó ho fan els peixos petits, com si diguessim la quitxalla dels peixos, els peixi minuti que diuhen els italians, perquè 'ls peixos gróssos y de seny no s'entretenen d'aquest modo; passen majestuosament per lo més fondo del aygua, movent sa qua pla'ejada, ab una catxassa y donatse una importancia....

Peró, siga com vulga, quan els peixos petits están ajogassats, els gróssos acostumen fer el sonso, y 'l pescador té que armarse ab lo escut de la santa paciència, esperant hores millores.

En aquets casos se deixa la canya á terra, y 'ls peixos que fassin lo que 'ls hi dongui la gana; ni menos se 'ls ha d'escollar. Mentrestant un contempla l'hermosura del pahissatje ó llegeix algún llibre ó revista, que ja s'ha de dur apropósit per aquets casos y forma també part dels ormeigs de pesca. De aquest modo se poden passar moltes estones á la sombra dels arbres, fenthi algún cigarret y donant, de tan en tan, alguna mirada al suro per veurer si s'enfonda.

Aquesta es la millor manera d'aborrir als peixos y férloshi tenir seny, perquè l'impacientarse y tirar la nyinya per un costat y llansarla per l'altre, y tráurela ab furia, per si s'en agafa un al vol, y comensar á enjegarho tot á rodar.... aixó no serveix per res, es donar greix als peixos que, tot baixet, se riuran del mal rato que fan passar al pescador.

Tot home que no tingui pas un carácter sossegat, manso, pacient, bondados, no té disposició per la pesca; es inútil que s'hi dediqui; no farà may res, y 'ls peixos se burlarán sempre d'ell.

Jo 'n prenh aquest exercici ab una calma, ab una satisfacció y tranquilat que, encar que no s'acosti cap peix, m'en torno á casa satisfet y tranquil, guardant les dolces impressions qu'he experimentat, esplayant mos ulls ab tanta bellesa y armonía com he vist escampades per tot arreu.

Perqué la pesca, l'alient principal de la pesca, no es precisament l'agafar peix; es l'hermosura y frondositat del camp, es la serenitat riallera del cel, es el murmur de l'aygua, es la canturia dels aucells, el remoreig del fullatje.... tot aquesta poessia que no s'explica, ni s'compreu, y que, n'obstant, ompla de dolsa complacencia 'l cor.

**

Per lograr bona pesca la principal condició es qu'el temps hi acompanyi. Per aixó estich en continúes relacions ab els astrólechs banyolins y 'ls hi consulto sobre 'l temps qu'ha de fér. Per més que moltes vegades també s'equivocan, y á n'el temps li dona la gana de fér tot al revés de lo que ells han pronosticat.

Encar recordo lo qu'em va passar l'any passat. Era un día del mes de Juny y tenia moltes ganes de sortir de pesca á la tarde. Trovo á n'en Joanet qu'es passava per les voltes de plassa.—hi donchs (vaig dirli) quin temps farà aquesta tarde, que voldria sortir per veurer si agafó cap peixot?—Un temps de primera; farà un sol que tot ho estellará.—Peró ¿no't sembla si aquells núvuls poden esbuiarme la

boga?—Ca, home, 'l vent de Girona tot ho escombrará; de manera que jo també agafó 'ls trastets y m'en vaig tot seguit cap al Mataró.—Donchs, jo per are nó, perquè, vamos, avuy el temps no 'm fá goig.

Y, efectivament, al cap d'un parell d'hores d'haver sortit ell, comensen á sentirse trons y més trons y caygué un xáfch d'aquells més forts. En Joanet no agafó cap peix, però vingué fet un peix de de dal á baix. Però á n'ell, no era l'haverse mullat lo que li savia més gréu, sinó 'l descredít en que quedava, pera poder fer pronóstichs.

Se pensan molts pescadors de per riure que, ab tal de tirar la nyinya á l'aygua ja está tot íet ¡qu'en van d'errats d'oscas! Els peixos fan com les persones; saven escullir els paratjes que més els hi agrada; si senten calor se posan á l'ombra; quant senten fret s'en van á recés; unes vegades s'els trova per les gorges; altres buscan el rebeig; á cert temps van riu amunt, y á cert altre riu avall.... ¡no n'hi ha poques de coses! Y 's creuhen quatre pescadors de cromo que perquè surten ben macos, ab calsons y trajo fet exprofés, ja 'ls peixos se donarán per ventsus y 's deixarán agafar ab les mans.... ¡tontos!

Quan la pesca marxa bé es un gust; tan bell punt un tira la canya, que ja l'ha de traure. Y 's veu com espeternegan, donant cops de qua. Allavors se 'ls hi trau de pressa l'am y, vinga anarlos enfilant y fenne una bona pinjorella, sense perdre temps. Mentres dura la ratxa bona, convé aprofitarla.

Quan s'en agafa un d'aquells tan gróssos, ó alguna anguila, es precis anar ab precaució, perquè, ab l'estrevada que donan, si un se descuyda una mica, s'en emportan la canya y tot.

Peró aquesta clase de peces gordos son de molt mal agafar, perquè tenen més picardia y experiència qu'els altres.

Quines postes de sol més bonique he presenciat vora 'l riu! ¡qu'hermós es tot en aquelles hores! L'ayre es tebi y perfumat, els rossinyols cantan ab sa veu més tendre, que prou se coneix qu'es l'hora qu'están més enamorats; l'oreig saúu, la serenitat del cel, la transparencia del aygua.... tot convida al repós, á la calma á les fruicions íntimes, y l'esprit queda dolsament impresionat, com si 's recordés del parahís que perderen nostrs pares.

En aquestos moments se m'escapa la canya de la mà y 'm venen ganes de cantar com David diguent: «¡Qué admirables son, Señor, les vostres obres...!»

No es pas estrany que la fantasia dels gentils cregués veurer en els rius á certes divinitats, ninfas, nyades, que no s'en movían may perquè propiament sembla que un alé misteriós é invisible anima aquets paratjes y 'ls hi comunica una gracia y encant qu' enamora 'ls ulls y embriaga 'l cor.

Quan, acabada la pesca, me trovo á casa, es per mi 'l moment de més satisfacció. La canalla se m'apoderan dels peixos y riuhen y saltan d'alegría, al trovarse eb el seu papa, á qui fan mil preguntes, qu'ell contesta ab abrasades y petóns, benehint la felicitat que Déu envia á n'aquells que, despreciant els plahers del mon, qu'envenenen l'esprit, saben trovar la ditxa en expansions tan pures é ignocents com ho es la de pescar ab canya.

Filosofía barata

A les families tot sovint sento a dir: aquest noy se retira a son pare, es la seva estampa. Y altres vegades: aquest noy es el mateix retrato de sa mare. No té res d'estrany que aixó se puga dir, donchs ja 'ns tením aprés que 'ls testos s'assemblen a les olles.

Aixó 'm porta a considerar altres semblances que 's poden descobrir en els homes.

Hi ha qui 's presenta arrogant com un lleó, ó crudel y traïdor com un llop ó embrutit com un porch, parlant ab perdó.

Aquest es fort com un roure, aquell es feble com una canya.

Hi ha qui té quelcom en el cervell com si fos una clator de día, hi ha qui sempre camina á les fosques.

Uns homes son equilibrats, altres bojós; uns son útils, altres carregosos; etc.

D'hont trahuen aixó, del pare ó de la mare?

Son els homes compostos de materia y esperit, donchs tots tenen un cos que veyém y toquém y una ánima que ni toquém, ni veyém però que 's fa entendre.

Pel cos som fills de la mare terra, aixís veyém que el cos creix menjant y tot lo que menjém de la terra surt.

Pel cantó de l'ánima tením altre origen, l'ánima espiritual no es filla de la terra sinó filla de Déu que l'ha criada a sa semblansa y nos l'ha donada.

Tením quelcom de terra y tením quelcom de Déu.

Peró hi ha homes que tant y tant han treballat pera treures la semblansa espiritual que semblen no més fills de la terra, tiren a la mare.

Y altres n'hi ha que tant y tant han treballat pera traures lo que tenen de fanch que semblen tots ells ánima sola, tiren al pare.

Jo vos demano que devant d'altres homes vos plantejeu aquesta pregunta: aquest tulano a qui tira? Tira per avall ó tira per amunt?

Aquest que no pensa més que 'n menjar y beure, aquell que no més se preocupa de mosses y de gresca, aquell altre engandulit que s'passa la vida jayent y badallant, no haveu de rumiar gaire, tant tiren per avall que boy no semblen homes.

Els iracundos y irritables que tenen sempre una maledicció ó una mala paraula a la boca, els renegaires que sempre porten la boca bruta, els homes carregats de fel que sempre 's menjaríen el fetje d'algú, tampoch semblen homes, tiren per avall, tot lo més se porten com les feres.

Els que no tenen altre Déu que 'l diner ó bé els que tot ho fan pera dominar als altres, tiren per avall, venen a ser com aucells pintats, com una mena de pavos reals que fan la roda perquè els vegin.

No 'n falten d'homes que segueixen el camí contrari.

Tots ne coneixéu d'homes cumplidors de sos debers, actius y treballadors, que posen son enteniment al servey de la veritat y sa voluntat al servey del deber; homes que si no s'han tret de sobre la carn que porten y les miseries humanes, al menys treballen pel predominí del esperit sobre la materia, aquestos tiren per amunt, aquestos retrehuen la semblansa de son pare el Criador, aquestos son homes y fins n'hi ha que més que homes semblen àngels.

Are quiscun dintre de si mateix pot ferse la mateixa pregunta: porto la semblansa de la carn ó porto la del esperit?

DARRERES PARAULES ALS SRS. DE
“L'Avenc de la Garrotxa”

Pera acabar d'una vegada ab una polèmica, que si per vosaltres es un recurs á nosaltres ens fa fástich, fém constar:

1.er Que si avans nos habiau tingut per amichs, aplaudint nostres actes de política local y pres part d'acort ab nosaltres en las darreras eleccions municipals, era ab la esperansa de que en les de diputats el nostre criteri s'enmotllari ab el vostre; més com no ha sigut aixís y alguns amichs han tingut per convenient seguir un altre viarany, el despit fa dirvos negre á lo mateix que avans anomenavau blanch.

2.^{on} Que no 'ns hem ocupat de vosaltres sino pera defensarnos.

3.er Que 'ls vostres escrits atacantnos han sigut un teixit de grolleries é inexactituds, impropies de persones cultes, y que de cap manera pot abonar el creurer, com creyeu vosaltres, que en qüestions polítiques son licites totes les armes.

4.^{art} Que'l vostre company, qual nom diheu va fér lluhir la candidatura de regidors, res hi va perdre, ja que 'ls altres noms que la composavan varen donarhi 'l mateix lluhiment, afegeint 'ls vots per torna.

5.^{nt} Que no podeu creurer que 'l nostre amich y redactor á qui aludiu contribuís á la desfeta de Solidaritat per pescar un acta de regidor, perquè vos consta que anava de company ab el quefe de Solidaritat Sr. Masgrau, figurant en la mateixa candidatura. La manera dura y ofensiva ab que ataquéu á dit company nostre, deu esser la paga dels favors que vos feya quan vos entregava per L'Avenc els treballs que anavau á demanarli á sa propia casa.

6.e y últim. Que vosaltres podreu donarnos llissons, que atendrem sempre, de bén escriure 'l catalá; en cambi nosaltres vos en donarem de bén parlar y bén procedir y aixís quedarém en paus.

Y pleguém, perquè no es l'objecte del Setmanari entretenirse en aquestes petiteses.

Notes municipals

Sessió ordinaria de 2.ª convocatoria del dia 14 de Maig de 1910.

Presidida pel 1.er tinent d'Alcalde senyor Alsíus, ab assistencia dels Regidors Srs. Hostench, Puig, Coll, Bofill, Laqué, Ametller, Perpiñá y Boix.

S'aprobá l'octa de la sessió ordinaria anterior y queda ratificada la de la Extraordinaria tinguda en lo dia d'ahir.

El Sr. President dona compte de las adhesions rebudas hasta el dia, en la qüestió del teléfono, quinas son en gran nombre.

A proposta del Sr. President s'acorda enrejolar ab mosáich el sol de la Secretaria, aixís com també enblanquinar ditas Oficinas y la Sala del Consistori.

Se dona compte de lo cobrat per consums en la primera decena d'aquest mes que importa 1090'68 ptas.

S'acorda autorisar á D. Jaume Casellas per cambiar el ráfeh del teulat de la casa que 'n Rafel Hostench posseeix en lo carrer dels Turers.

El Sr. Coll en nom de 'n Pere Torrent demana permís per ficar un lletrero en l'establiment qu'aquest últim té establert en lo carrer de S. Martiriá que dirá «Cuchi

llería de Pedro Torrent», quin permís li es concedit.

Com á resolució de un escrit presentat per D. Martiriá Butiñá, informat favorablement per la Comissió de Governació s'acorda inclouer en el Padió de Vehins d'aquesta vila á 15 individuos que fá més de dos anys resideixen aquí y son majors de 25 anys.

Y no habenthi més que tractar s'aixecá la sessió.

Crónica

La redacció y administració d'aquest Setmanari s'ha trasladat al primer pis de la casa núm. 6 A del carrer de Gerona, ahont deurá dirigirse la correspondencia.

L'Unió Gremial de Gerona en vista de que 'l dia 8 d'Agost fineix el plasso prohibint establir noves fábricas de sucre, ha enviat una circular á tots els tractants ab sucre de aquesta provincia preguntantlos s'adhereixin á la sollicitud que 's farà al Govern, demanant que no 's prorrogui 'l privilegi de que gosa el Trust sucrer. Ab aixó s'evitaria que 'l sucre tingués que pagarse á un preu qu'es més del doble del que regeix en les demés nacions d'Europa.

Ha estat malalt d'un cuidado nostre distingit amich y suscriptor l'Excelentíssim Sr. Marqués de la Torre. Per fortuna ha millorat, per lo qu' en sentím gran satisfacció.

Están ja aprobades per l'Ajuntament les condicions de subasta pera la construcció del nou cementiri. Tením entés de que las obras comensarán sens perdre temps, tan bon pront sigui adjudicada la dita subasta. Ho celebrém y com nosaltres creyém que ho celebrarán també els vehins tots de aquesta vila.

En compliment á lo que prescriu la ley, el dia 14 del present va tenir lloch en la sala de sessions de la casa de la vila, la reunió d'Ajuntament y majors contribuyents al objecte de designar els compromissaris pera la elecció de senadors que té lloch avuy en Gerona.

Foren nomenats els Srs. Josep M.ª Mascaró y Joaquim Hostench, per 30 vots contra una papereta en blanch.

Diumenge proppassat els pgesos varen obsequiar al seu patró Sant Isidro ab la solemnitat y pompa que acostuman ferho tots els anys. Al matí va celebrar-se un ofici solemne en la iglesia del monastir y á la tarde se ballaren sardanes á la plassa, qu'estigué extraordinariament concorreguda.

Se troba ja bastant aliviat de la dolencia que l'ha vingut molestant durant molts dies, nostre respectable amich don Miquel Carrera. Ens en alegrém y fem vots perquè quant més aviat millor se trobi completament restablert.

Ha dimitit el carrech de tesorer de la societat de socorros mútuos «Los Progresistas Españoles», el Sr. Vasallo.

Avuy té lloch l'aplech de Sta. Quitèria advocada contra la rabia, qual imatge 's venera en una capella situada en la xamosa vall de S. Miquel de Campmajor.

Per poch que 'l temps hi acompanyi es de creurer que será molt concorregut, já que tots els anys es considerable la gernació que acudeix á tan típich aplech.

Llegim en la *Veu de l'Empordá* de Figueras:

«*Empresa grandiosa.*—El Cassino Menestral estava reunint á l'hora en que escribim en sessió general feya ja dos nits seguides pera convertirse de modest saló de Ball, en Conservatori de Música ab banda infantil, cursos de cant, composició, solfeig, vocalisació; escola de mímica teatral, academia de declamació ab agrupacions corals y orfeónicas de diferents sexes y edats, per separat y en con junt; universitat de lleys, ciencias y lletres; escola de comers, industries, arts y oficis; cooperativa de consums, borsa de treball ab secretariat del poble y oficines d'informes y colocacions, demandes y ofertes; societat protectora de la dona, plantas y animals; foment esportiu terrestre, marítim y aeri; centre d'excursions científiques y recreatives; caixa d'estalvis y de resistencia; societat de socors mútuos y pensions pera la vellesa, sindicat agrícola; academia preparatoria de tall pera sastres y modistes y de ingrés á totes les carreres; y per fi ensenyansa de llenguas vivas.

Al efecte se montarán grandioses oficines y se empleará un nombrosíssim personal apte quines plasses se cobrirán per oposició sens més gasto per els socis que un petit augment de dos rals á la cuota mensual de sis qu' are en pagan.

Donarém compte del resultat de tan magna empresa á la que no cal dir desitjém el mellor éxit.»

Quan surti 'l present número haurán rebut probablement ordres sagrades nostres compatricis Josep Comerma, Joaquim Grabulosa, Salvador Pujol, Joan Pujolar, Josep Esparch y N. Bonet.

Els tres primers serán ordenats de Sacerdots y 'ls altres de Subdiaques. Rebin dits compatricis nostres y llurs families nostra més coral enhorabona.

Avuy a la iglesia de les Carmelites se

celebrará la conclusió del mes de maig ab sermó y besamans.

Avuy y demá el vehí poble de San Vicents de Camós celebra son tradicional *rosey*, tinguent contractada tan per la funció religiosa com per la profana l'orquestra «Unió Banyolina».

L'anada a Santa Espina resultá molt deslluhida y poc concorreguda a causa de la persistent pluja que caygué la major part del dia.

L'esperat contacte del cometa Halley ab la Terra despertava molt la curiositat en aquesta població, essent molts els que estavan disposats á passar la nit de vetlla, per presenciari l'espectacle. Més, la pluja, que durá tota la nit, los privá de satisfacer son desitj.

Hem rebut l'agradable visita del periodichs *Revista de Sabadell* y *El Baix Panadés* del Vendrell. Agrahim la visita y ab gust establím el cambi.

Registre Civil

Inscripcions verificades desde
 'l dia 13 al 19 del present mes

Naixements

Joaquim Collmalivern Malagelada, fill de Francesch y Agustina; Juan Ribas Font, fill de Jenis Joaquina.

Defuncions

Ramón Costa Garriga, viudo, de 85 anys, per debilitat senil; Cecilia Riera Oriol, viuda, de 70 anys, per resblandiment cerebro-medular.

Matrimonis

Josep Camps Planas, ab Creseñcia Vilarnau Gimbernat, abds solters.

Mercat de Banyolas

Dia 18 de Maig de 1910

Blat.	de 19'00 á 20'00 ptas. qtra.
Mestall.	> 17'00 á 17'50 > >
Ordi.	> 11'00 á 11'50 > >
Civada.	> 8'00 á 8'50 > >
Blat de moró.	> 12'50 á 13'00 > >
Fabas.	> 14'50 á 15'00 > >
Monjetes.	> 29'50 á 30'00 > >
Fabons.	> 15'50 á 16'00 > >
Vesses.	> 16'00 á 16'50 > >
Llobins.	> 8'00 á 8'50 > >
Mill.	> 16'00 á 16'50 > >
Panis.	> 13'00 á 13'50 > >
Fajol.	> 13'00 á 13'50 > >
Alls.	> 0'00 á 0'00 > forc.
Ous.	> 0'95 á 1'00 > dna.
Oli.	> 14'50 á 15'00 > mallal.

Fábrica de paper "continuo,"

Especialitat en papers colats
para la industria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tiratjes de tarjetes postals al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, en viant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artistic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocació de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveïdors de la Reial Casa.

Premiada en distintes Exposicions.

CLASSES ESPECIALS

pera colegis y comunitats religioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.-Banyolas

LA VIOLETA

Establiment de mobles de totes classes

EBANISTERIA

— DE —

Josep Romans y Comp.^a

a rrer Major.—BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

CICLISTES:

Si voleu estar ben servits, en BICICLETES accesoris y tota mena de reparacions, dirigiuvos al conegut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumáticos.

HEAGLE HUTCHINSON.

— BANYOLAS —

Tenda LA CONCEPCIÓ

— Pintures, pincells, barnissos de totes menes —

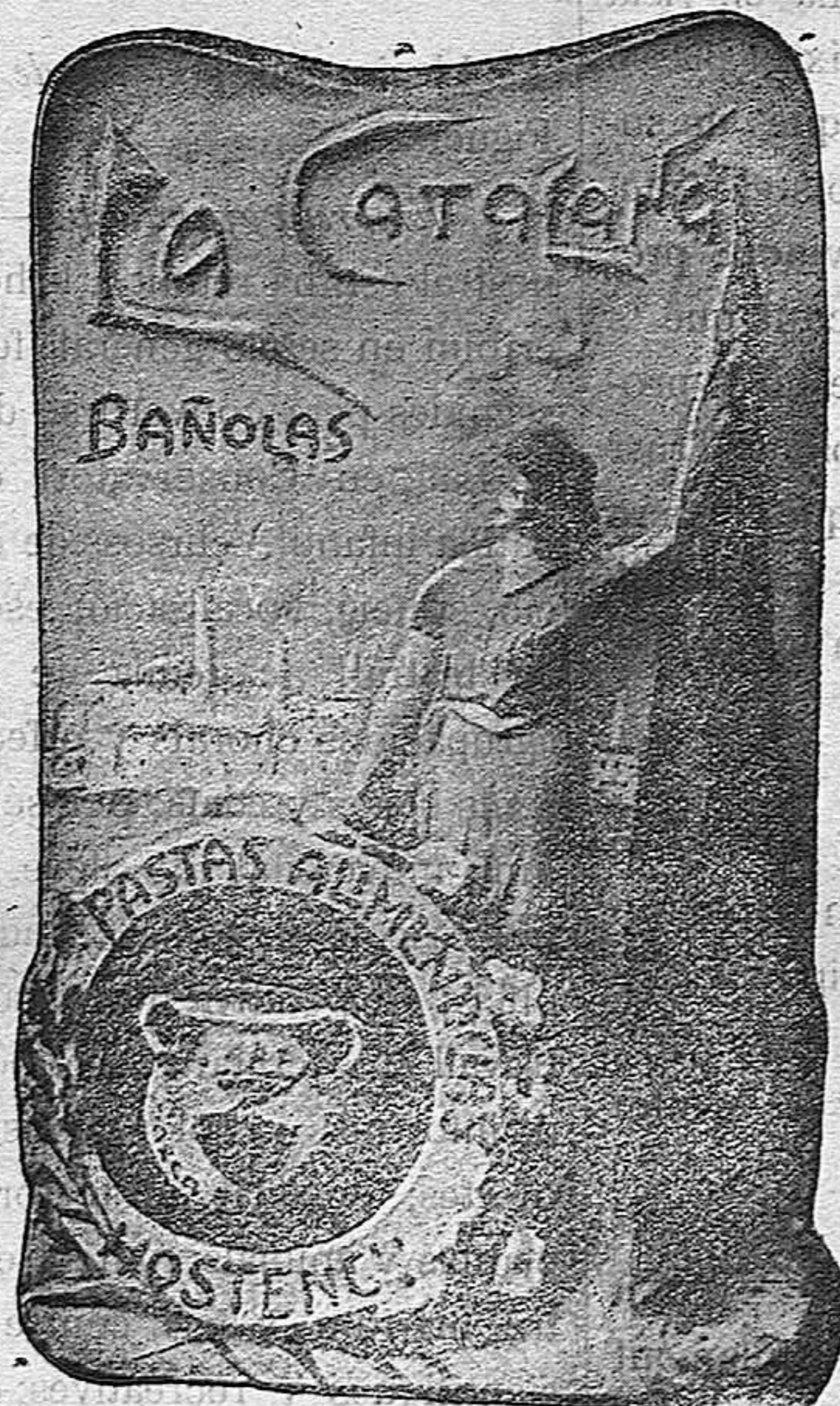
JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

Gran Fábrica de Chocolates

EL LAGO

— DE —

Lluís Tremoleda

CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

¡MALALTS! ¿Voleu recuperar aviat les torses perdudes y disposar d'una naturalesa ferrenya?

FEU US DEL

Bioferm

Socatarg

Indicat en la Tuberculosis, Raquitisme, Neurastenia, Anemia, Clorosis, Desgana, Convalescencies, Agotament per haver passat malalties greus ó per excessos de travalls moral ó corporal, etz., etz.

Es un medicament de gust agradable, recomanat de tots els metjes que 'l coneixen, pe: que han compróbat que refá depressa y ab seguretá.

Únic y exclussiu preparador:

J. Gratacós Vallmajó, Apotecari.

Dipositari á Barcelona:

J. Viladot, Rambla de Catalunya, 36.

En venda á 3 ptes. en totes les farmacies.

PELUQUERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Mayor, 23 y Plaça de la Vila, 21

BANYOLAS

Disponible